

Hertil kommer Ulemperne ved, at selve Flyttearbejdet ophobes paa nogle ganske faa Dage. Flytteforretningerne maa i Virkeligheden vælge imellem enten at have et betydeligt Materiel til Raadighed inden for den korte Tid, i hvilken Flytningerne finder Sted, og da stille det til Raadighed for de flyttende til høje Priser eller have et mindre Materiel svarende til de faa Flytninger, der finder Sted Aaret rundt, og da mangle det fornødne Materiel omkring Flyttedagene. At Flytteforretningerne faktisk vælger en Mellemvej, løser naturligvis ikke Vanskelighederne, hverken for dem eller for de flyttende; hertil kommer, at samme Vanskeligheder, som gør sig gældende for Flytteforretningernes Materiel, gør sig gældende ogsaa for deres Stab af Personale.

Til Afhjælpning af disse Vanskeligheder vilde det være mest rationelt helt at gaa bort fra bestemte Flyttedage; dette vilde ogsaa bedst svare til Nutidens Forhold, hvor Ændring af Arbejdsplads, de større Omskiftelser i de økonomiske og erhvervsmæssige Forhold m. v., gør, at det nu i højere Grad end tidligere er ønskeligt hurtigt at kunne skifte Bopæl. Da imidlertid Befolkningen i Almindelighed er indstillet paa, at der skal være „Flyttedage“, maa det anses for mest hensigtsmæssigt at nøjes med at gaa til en Udvidelse af Flyttedagenes Antal, men denne Udvidelse bør da være saa stor, som skønnes muligt under Hensyn til den almindelige Opfattelse blandt baade Bygherrer, Haandværkere, Udlejere og Lejere.

Under Hensyn til, at det i Kontrakterne for Lejemaal af mindre Lejligheder allerede nu meget almindeligt er fastsat, at Opsigelse kan ske hver Maaned, foreslaas det for mindre Lejligheder at indføre 12 aarlige Flyttedage.

Da Antallet af mellemkommunale *Familieflytninger* er mindst 40 000 aarlig, bør disse Flyttedage formentlig falde paa de samme Dage i alle Kommuner, og da det Forhold, at det i de jyske Provinsbyer og i de smaa Provinsbyer hyppigt er Flyttedag 1. Maj og 1. November, tyder paa, at det har sin Betydning, at Flyttedagen falder sammen med Landbrugets Skiftedage, foreslaas det at lade de 12 Flyttedage falde den 1ste i hver Maaned, dog saaledes, at, hvis den 1. er en Helligdag eller Dagen før en Helligdag, falder Flyttedagen paa den næste Søgnedag.

Da man for større Lejligheder i Praksis i langt større Omfang end for de mindre Lejligheder har fastholdt 2 Flyttedage aarlig, og da Antallet af større Lejligheder

er saa forholdsvis ringe, at det maa anses for ønskeligt kun at have faa Flyttedage for ved Flytninger at have et rimeligt Udvalg for de flyttende, samt da endelig Betænelighederne ved at udvide Antallet af Flyttedage særlig synes at gælde de større Lejligheder, foreslaas det paa dette meget begrænsede Omraade ikke at foretage anden Ændring i de nugældende Regler om April og Oktober Flyttedage end, at disse udvides til at gælde for hele Landet.

Grænsen mellem større og mindre Lejligheder bør være saa simpel som muligt, og det foreslaas derfor, fremfor at knytte den til Lejlighedernes Areal eller Værelsesantal, at knytte den til Lejens Størrelse, saaledes at Grænsen sættes ved en aarlig Leje af, i København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner 1500 Kr., i øvrigt 1 000 Kr.

Da det ikke altid kan ses af Lejeaftalen, hvor stor en Del af det aftalte Lejebeløb der er Vederlag for Varme o. lign., og da det vilde være upraktisk, om man for at udfinde, om den aarlige Leje er over henholdsvis 1 500 Kr. og 1 000 Kr., skulde udregne, hvor stor en Del af den aftalte Leje der passende kunde udgøre Vederlag for de særlige Ydelser, har man foreslaaet, at der kun lægges Vægt paa, hvilket Beløb Lejeaftalen angiver, medmindre det i denne er fastsat, at en Del af Beløbet er Vederlag for særlige Ydelser.

Grænsbestemmelsen henholdsvis 1 500 Kr. og 1 000 Kr. vil efter Lovteksten ikke blot være anvendelig paa Beboelsesrum, men ogsaa paa alle andre Lejemaal, f. Eks. angaaende Forretningslokaler.

Bestemmelsen i Stk. 3 er overensstemmende med den i Praksis sædvanlig fulgte Regel og bør formentlig fastslaas som almindelig gældende.

Til §§ 9—12.

Reglerne er alle deklatoriske, det vil sige de gælder kun, hvis Parterne ikke har aftalt andet, eller — hvad dermed maa stilles lige — hvis det ikke af Aftalens Bestemmelser med tilstrækkelig Tydelighed fremgaar, at de har været enige om en anden Regel.

De foreslaaede Regler er til Dels stemmende med, hvad der allerede nu antages for gældende Ret, saaledes Bestemmelsen i § 9, Stk. 1, men i øvrigt savnes der i dansk Ret almindelige Regler om, hvad der i Mangel af Aftale skal gælde i de i §§ 9—12 omhandlede Tilfælde. Man har derfor ment det rigtigt at foreslaa visse Regler til Udfyldning af Parternes Aftaler.